

Nr 16.

Av herr **Sehlstedt m. fl.**, om *förhöjda dagtraktamenten åt landstingsmän.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 10.)

Stockholm i januari 1952.

Ossian Sehlstedt.

Ragnar Ekström.

John Lundberg.

Adolf Wallentheim.

Nr 17.

Av herr **Dickson m. fl.**, om *ändrad ordning för beredande av frågor rörande ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande och därmed sammanhängande förmåner.*

Bland ärenden som riksdagen har att handlägga inta de, som beröra riksdagsledamöternas ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande och därmed sammanhängande förmåner, en särställning.

Det är dess bättre ej så ofta som sådana avgöranden äro påkallade, men varje gång de förekomma, väcka de olust bland många av riksdagsledamöterna och häftig reaktion i pressen och bland allmänheten. Denna reaktion tar sig uttryck i tesen: »Riksdagsledamöterna bevilja, på skattebetalarnas bekostnad, sig själva förmåner (underförstått: möjligen eller troligen alltför feta sådana)». En sådan allmänhetens reaktion undergräver riksdagens prestige och är ägnad att skada såväl folkrepresentationens som de enskilda ledamöternas anseende. Nu gällande ordning är icke tillfredsställande, och en ändring bör därför åvägabringas.

Den ömma punkten i spörsmålet är den, att riksdagens ledamöter, utan varje officiell yttre rådgivning, sätta sig ned att själva i penningar värdesätta sina egna prestationer och uppoffringar, varefter arvoden m. m. fixeras på grundval av dessa i egen sak gjorda överväganden. Ett enkelt sätt